

Astăzi, Miercuri, 11 Mai, 2022

Sf. Sfințit Mc. Mochie preotul

Sf. Ier Metodie și Sf. Cuv. Chiril, luminătorii slavilor (*Dezlegare la pește*)

Faptele Apostolilor 8

18 Și Simon, văzând că prin punerea mâinilor apostolilor se dă Duhul Sfânt, le-a adus bani,

19 zicând: „Dați-mi și mie această putere, ca acela pe care eu voi pune mâinile să primească Duh Sfânt”.

20 Iar Petru i-a zis: „Piară banii tăi, și tu împreună cu ei!, pentru că ai socotit că darul lui Dumnezeu se dobândește cu bani¹;

21 în chemarea aceasta tu n'ai parte și nici moștenire², pentru că inima ta nu este dreaptă înaintea lui Dumnezeu.

22 Așadar, pocăiește-te de această

¹Această întâmplare a dat naștere cuvântului „simonie” (de la Simon): vina de a cumpăra cu bani sau cu bunuri echivalente hirotonia sau demnitățile bisericești. Traficul de cele sfinte este interzis și pedepsit de Canoanele Bisericii. Duhul Sfânt este, prin excelență, un dar al lui Dumnezeu, care se transmite în mod absolut gratuit: „În dar ați primit, în dar să dați” (Mt 10, 8).

²Nu poți transmite ceea ce n'ai primit.

tă răutate a ta și roagă-te lui Dumnezeu, doar ți se va ierta cugetul inimii;

23 că'ntru amărăciunea fierii și'ntru legătura nedreptății te văd că ești!”

24 Și răspunzând Simon, a zis: „Rugați-vă voi la Domnul pentru mine, ca să nu vină asupra mea nimic din cele ce ați zis”.

25 Iar ei, după ce au mărturisit și au grăit cuvântul Domnului, s'au întors la Ierusalim binevestind în multe sate ale Samarinenilor.

Ioan 6

35 Și Iisus le-a zis: „Eu sunt Pâinea vieții; cel ce vine la Mine nu va flămânzi și cel ce crede în Mine niciodată nu va înseta.

36 Dar Eu v'am spus că M'ați și văzut, și nu credeți.

37 Tot ce-Mi dă mie Tatăl, va veni la Mine; și pe cel ce vine la Mine nu-l voi scoate afară;

38 pentru că M'am pogorât din

cer ca să fac nu voia Mea, ci voia Celui ce M'a trimis.

³⁹ Iar voia Celui ce M'a trimis, aceasta este: să nu-l pierd pe nici unul din cei pe care Mi-a dat, ci să-l înviez în ziua de apoi.³

Tâlcuire

Sfântul Petru grăiește către Simon: „Tu n-ai parte, nici moștenire, la chemarea aceasta, pentru că inima ta nu este

dreaptă înaintea lui Dumnezeu. Pocăiește-te, deci, de această răutate a ta și roagă-te lui Dumnezeu, doar ți se va ierta cugetul inimii tale”. Nu avea parte, iar Simon nici cu gândul nu gândea că a ajuns așa departe; și doar pe dinafară nu săvârșise nimic necuviincios, ci numai a gândit în chip nedrept, și cugetul inimii lui a săvârșit un lucru despre care Apostolul nu știa dacă i se

va ierta sau nu, chiar după pocăință și rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Iată ce înseamnă întocmirea inimii și cugetarea care iese din ea potrivit acestei întocmiri! Judecând în această lumină, omul e într-un fel pe dinafară și în alt fel pe dinlăuntru: iar lăuntru lui îl vede numai Dumnezeu, dimpreună cu cei cărora le descoperă Duhul lui Dumnezeu, Care cearcă inimile. Deci, cu ce frică și cutremur se cade să-și lucreze fiecare mântuirea! Și cu câtă osârdie nefățarnică trebuie să-L roage pe Dumnezeu: „Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele” (Ps. 50). Iar la Judecată vor fi lucru de spaimă și mirare. Domnul va zice: „Nu vă cunosc pe voi” celor ce nu doar că au fost încredințați că sunt oameni ai lui Dumnezeu, ci au și părut astfel în ochii tuturor. Ce ne rămâne, dar? Ne rămâne doar să strigăm: „Cu judecățile pe care le știi, mântuiește-ne pe noi, Doamne! Însuți, precum știi, dă rânduială mântuitoare inimii noastre!”⁴

³Sfânta Scriptură versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁴Sfântul Teofan Zăvoratul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.